

DELEGERT KOMMISJONSFORORDNING (EU) 2023/511**2024/EØS/37/31**

av 24. november 2022

om utfylling av europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 med hensyn til tekniske reguleringsstandarder for beregning av risikovektede eksponeringsbeløp for innretninger for kollektiv investering i henhold til den mandatbaserte metoden(*)

EUROPAKOMMISJONEN HAR

under henvisning til traktaten om Den europeiske unions virkemåte,

under henvisning til europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 575/2013 av 26. juni 2013 om tilsynskrav for kredittinstitusjoner og om endring av forordning (EU) nr. 648/2012⁽¹⁾, særlig artikkel 132a nr. 4 tredje ledd, og

ut fra følgende betraktninger:

- 1) For å unngå unødvendig variasjon i kapitalkravene på tvers av institusjoner og for å kunne bruke den mandatbaserte metoden i situasjoner der det ikke foreligger tilstrekkelige opplysninger, er det nødvendig å presisere metoden for beregning av det risikovektede eksponeringsbeløpet for en innretning for kollektiv investering (IKI) i henhold til den mandatbaserte metoden for de tilfellene der manglende inndata ikke gjør det mulig å bestemme det risikovektede eksponeringsbeløpet.
- 2) Dersom en IKI inngår derivattransaksjoner, og det underliggende for derivatene eller den underliggende risikoen for derivatposisjonene er ukjent, kan ikke gjenanskaffelseskosten for posisjonene bestemmes av institusjonene, og dermed heller ikke deres eksponeringsverdi. I så fall bør institusjonene basere sine beregninger på det nominelle beløpet for en derivatposisjon, som vanligvis er kjent og vil være den beste indikatoren for posisjonens størrelse, og som derfor gir en tilnærmet verdi for eksponeringsverdien.
- 3) Dersom IKI-ens mandat ikke utelukker inngåelse av derivater, men ikke inneholder tilstrekkelige opplysninger til å fastslå om det underliggende utgjør en eksponering i eller utenfor balansen, kan det ikke utelukkes at det er snakk om en slik eksponering. Det er derfor nødvendig å ta med denne eksponeringen i beregningen av de risikovektede eksponeringsbeløpene for IKI-ens eksponeringer.
- 4) Dersom mandatet ikke gir tilstrekkelige opplysninger om eksponeringsverdien av en slik posisjon, kan det ikke utelukkes at eksponeringsverdien er derivatposisjonens fulle nominelle beløp.
- 5) Dersom mandatet ikke spesifiserer derivatposisjonens nominelle beløp, bør dette beløpet, for å sikre en tilstrekkelig forsiktig tilnærming, utledes fra det maksimale nominelle beløpet for derivatene som tillates i henhold til mandatet.

(*) Denne unionsrettsakten, kunngjort i EUT L 71 av 9.3.2023, s. 1, er omhandlet i EØS-komiteens beslutning nr. 157/2023 av 13. juni 2023 om endring av EØS-avtalens vedlegg IX (Finansielle tjenester), se EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende* nr. 87 av 30.11.2023, s. 27.

⁽¹⁾ EUT L 176 av 27.6.2013, s. 1.

- 6) Dersom gjenanskaffelseskosten eller den potensielle framtidige eksponeringen med henblikk på beregning av eksponeringsbeløpet knyttet til motpartskredittrisiko er ukjent, bør institusjonene basere sine beregninger på summen av de nominelle beløpene for transaksjonene i motregningsgruppen, som vil være det beste tilgjengelige konservative estimatet med hensyn til å gjøre det mulig å bruke den mandatbaserte metoden.
- 7) Det er tilfeller der det ikke er mulig for institusjoner å fastslå de relevante motregningsgruppene for en bestemt type derivat i IKI-en, ettersom det ikke foreligger opplysninger om motpartene eller om hvorvidt transaksjonene er omfattet av en tosidig motregningsordning som har tvangskraft, som nevnt i artikkel 272 nr. 4 i forordning (EU) nr. 575/2013. I disse tilfellene bør institusjonene anta at det verken foreligger motregningsvirkninger eller motpartsdiversifisering for denne typen derivat. Institusjonene bør derfor anta at IKI-en har inngått ett enkelt derivat med maksimalt nominelt beløp som tillates i henhold til mandatet for denne typen derivat.
- 8) Denne forordningen bygger på utkastet til tekniske reguleringsstandarder som Den europeiske banktilsynsmyndighet har framlagt for Kommisjonen.
- 9) Den europeiske banktilsynsmyndighet har holdt åpne offentlige høringer om utkastet til tekniske reguleringsstandarder som ligger til grunn for denne forordningen, analysert de mulige tilknyttede kostnadene og fordelene samt anmodet om rådgivning fra interessentgruppen for bankvirksomhet opprettet i samsvar med artikkel 37 i europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010⁽²⁾.

VEDTATT DENNE FORORDNINGEN:

Artikkel 1

Bestemmelse av eksponeringsverdien for en IKIs derivatposisjoner dersom det underliggende er ukjent ved anvendelse av artikkel 132a nr. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013

1. Ved anvendelse av den mandatbaserte metoden i samsvar med artikkel 132a nr. 2 i forordning (EU) nr. 575/2013, og der IKI-ens mandat ikke utelukker at det underliggende av en IKIs derivatposisjon utgjør en eksponering i eller utenfor balansen, men der eksponeringsverdien eller, når det gjelder eksponeringer utenfor balansen, den relevante prosentdelen i henhold til artikkel 111 i forordning (EU) nr. 575/2013 er ukjent, skal institusjonene bruke derivatposisjonens fulle nominelle beløp som eksponeringsverdi ved beregning av de risikovektede eksponeringsbeløpene.
2. Med henblikk på å bestemme eksponeringsverdien som omhandlet i nr. 1 skal institusjonene, dersom det nominelle beløpet for derivatposisjonene er ukjent, bruke et konservativt estimat basert på det maksimale nominelle beløpet for derivatene som tillates i henhold til en IKIs mandat, som eksponeringsverdi.

Artikkel 2

Beregning av eksponeringsverdiene for motpartskredittrisikoen til en motregningsgruppe for en IKIs derivatposisjoner

1. Ved beregning av eksponeringsverdien for motpartskredittrisikoen til en motregningsgruppe i samsvar med metodene fastsatt i tredje del avdeling II kapittel 6 avsnitt 3, 4 eller 5, alt etter hva som er relevant, i forordning (EU) nr. 575/2013 skal institusjonene anvende følgende:
 - a) Dersom institusjonen på grunn av manglende inndata ikke er i stand til å beregne motregningsgruppens gjenanskaffelseskost i samsvar med den relevante metoden, skal institusjonen bruke summen av de nominelle beløpene for alle derivater i motregningsgruppen som gjenanskaffelseskost.

⁽²⁾ Europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1093/2010 av 24. november 2010 om opprettelse av en europeisk tilsynsmyndighet (Den europeiske banktilsynsmyndighet), om endring av beslutning nr. 716/2009/EF og om oppheving av kommisjonsbeslutning 2009/78/EF (EUT L 331 av 15.12.2010, s. 12).

- b) Dersom institusjonen på grunn av manglende inndata ikke er i stand til å beregne motregningsgruppens potensielle framtidige eksponering i samsvar med den relevante metoden, skal institusjonen erstatte den med 0,15 ganger summen av de nominelle beløpene for alle derivater i motregningsgruppen.
2. Ved beregning av eksponeringsverdien for motpartskredittrisiko i samsvar med nr. 1 skal institusjonene, dersom det nominelle beløpet for derivatene i motregningsgruppen er ukjent, bruke et konservativt estimat basert på det maksimale nominelle beløpet for derivatene som tillates i henhold til en IKIs mandat, til å bestemme eksponeringsverdien for den motregningsgruppen.
3. Med henblikk på nr. 1 og 2 skal institusjonene, dersom det ikke er mulig for dem å fastslå de relevante motregningsgruppene for en bestemt type derivat i IKI-en, anta at IKI-en har inngått ett enkelt derivat med maksimalt nominelt beløp som tillates i henhold til mandatet for denne typen derivat.

Artikkel 3

Ikrafttredelse

Denne forordningen trer i kraft den 20. dagen etter at den er kunngjort i *Den europeiske unions tidende*.

Denne forordningen er bindende i alle deler og kommer direkte til anvendelse i alle medlemsstater.

Utferdiget i Brussel 24. november 2022.

For Kommisjonen

Ursula VON DER LEYEN

President
